

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

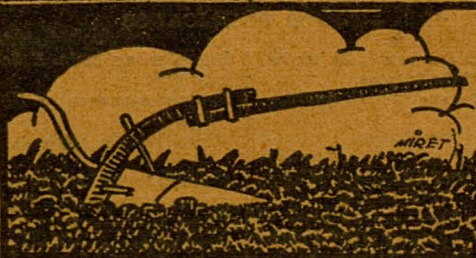
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any XI

5 de Febrer de 1927

Núm. 3

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SURIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SURIA (Catalunya)

No vulgheu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1927, que és lliurada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS, A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consolat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu, a APARTAT N.º 891, BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

Publicada bajo la dirección de G. Wéry

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

Química agrícola (Química del suelo). <i>G. André.</i> (2. ^a edición). 2 tomos.—Tela, 24 ptas.	Botánica agrícola. <i>E. Schribaux y Nanot.</i> —Tela, 12 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). <i>G. André.</i> —Tela, 15 ptas.	Zootecnia general. <i>P. Diffloth.</i> Dos tomos.—Tela, 27 ptas.
Viticultura. <i>P. Pacottet.</i> —Tela, 15 ptas.	Microbiología agrícola. <i>Kayser.</i> 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Vinificación. <i>P. Pacottet</i> (2. ^a ed.).—Tela, 14 ptas.	Ganado lanar. <i>Diffloth.</i> —Tela, 12 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. <i>P. Cagny y R. Gouin.</i> 2. ^a edición.—Tela, 14 ptas.	Silvicultura. <i>Fron.</i> —Tela, 14 ptas.
Avicultura. <i>Vottellier</i> (2. ^a ed.).—Tela, 14 ptas.	Razas bovinas. <i>P. Diffloth.</i> —Tela, 15 ptas.
Abonos. <i>C. V. Garola</i> (2. ^a edición) Dos tomos. Publicado el primero.—Tela, 12 ptas.	Aguardientes y Vinagres. <i>P. Pacottet.</i> —Tela, 14 ptas.
Cereales. <i>C. V. Garola.</i> —Tela, 14 ptas.	Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. <i>A. Rolet.</i> —Tela, 12 ptas.
Riegos y drenajes. <i>Risler y Wéry.</i> —Tela, 14 ptas.	La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. <i>Sattlard.</i> —Tela, 17 ptas.
Las Conservas de frutas. <i>Rolet.</i> —Tela, 12 ptas.	Industria y comercio de los Abonos. <i>C. Pavi-nage.</i> —Tela, 14 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). <i>Diffloth</i> (2. ^a edición).—En prensa.	Construcciones rurales. <i>Danguy.</i> —Tela, 14 ptas.
Agricultura general (Siembras y cosechas). <i>Diffloth.</i> —Tela, 14 ptas.	Economía rural. <i>E. Jouzier.</i> —Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. <i>R. Gouin.</i> —Tela, 14 ptas.	Compendio de Agricultura. <i>C. Seltensperger.</i> —Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. <i>Gué-naux.</i> —Tela, 14 ptas.	Explotación de un dominio agrícola. <i>R. Vulg-ner.</i> —Tela, 15 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cul-tivadas. <i>J. Delacroix.</i> —Tela, 12 ptas.	Apicultura. <i>R. Hommell.</i> —Tela, 14 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. <i>Delacroix.</i> —Tela, 12 ptas.	Cultivo hortícola. <i>L. Bussard.</i> —Tela, 12 ptas.
Lechería. <i>Martin.</i> —Tela, 12 ptas.	Cabras, Cerdos, Conejos. <i>P. Diffloth.</i> —Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. <i>Bussard y Duval.</i> —Tela, 14 ptas.	El Manzano de Sidra y la Sidrería. <i>G. War-coller.</i> —Tela, 15 ptas.
Material vitícola. <i>R. Brunet.</i> —Tela, 12 ptas.	Sericultura. <i>P. Vieil.</i> —Tela, 12 ptas.
Material vinícola. <i>R. Brunet.</i> —Tela, 14 ptas.	Hidrología agrícola. <i>Diéner.</i> —Tela, 12 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. <i>C. V. Garola.</i> —Tela, 15 ptas.	

TOMOS EN PRENSA

Razas caballares. <i>Diffloth.</i> Un tomo.	Análisis agrícolas. <i>R. Guillin.</i> Un tomo.
Máquinas de labranza. <i>G. Coupan.</i> Un tomo.	Higiene de la Granja. <i>Regnard y Portier.</i> Un tomo.
Abonos. <i>C. V. Garola</i> (2. ^a edición). Tomo II.	La Mimbrera (Cultivo y aplicaciones). <i>Leroux.</i> Un tomo.
Ingeniería rural. <i>Provost y Rolley.</i> Un tomo.	Destilería agrícola e industrial. <i>Boutlanger.</i> Dos tomos.
Meteorología agrícola. <i>P. Klein.</i> Un tomo.	

De venta: en la LLIBRERÍA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

Arbres forestals de gran avenir

Espècies forestals tingudes en més estima i que durant aquests darrers anys han merescut l'elogi dels principals repobladors i enginyers:

	El miler Ptes.
PI Alerce d'Europa, 2 anys, 35 a 45 cms.	110
PI Alerce del Japó, 2 anys, 40 a 45 cms.	110
PI Insignis, 2 anys, 35 a 45 cms.	100
PI Larici d'Austria, 2 anys, 35 a 40 cms.	70
PI Larici de Còrsega, 2 anys, 35 a 40 cms.	75
PI Maritim Corté, 2 anys, 35 a 45 cms.	75
PI Montana, 2 anys, 35 a 45 cms.	110
PI Pinyoner, 1 any, 25 a 30 cms.	125
PI Silvestre Escòcia, 2 anys, 35 a 45 cms.	60
AVET Comú, 2 anys, 25 a 35 cms.	120
AVET de Douglas, 2 anys, 25 a 35 cms.	105
AVET Roig, 2 anys, 30 a 35 cms.	125
ACÁCIA Comú, 2 anys, 50 a 60 cms.	75
CASTANYER Comú, 2 anys, 60 a 80 cms.	100
CEDRE Líban, 2 anys, 35 a 40 cms.	110
XIPRER Macrocarpa, 2 anys, 40 a 45 cms.	125
XIPRER Piramidal, 2 anys, 35 a 40 cms.	100
XOP, de 1,200 a 1,800 metres	350
XOP, estaquetes, de 1 a 1,400 metres	125
ESPÍ Albar (per a tanques) 35 a 45 cms.	90
EUCALIPTUS Glòbuls, 2 anys, 50 cms.	150
FREIXE Americà, 2 anys, 35 a 40 cms.	100
FREIXE Comú, 2 anys, 35 a 40 cms.	75
FAIG, comú, 2 anys, 40 a 50 cm	75
MORERES, tamany i preus per correspondència	
NOGUER comú, 1 any	400
OLM País, 2 anys, 35 a 40 cms	60
PLÁTAN, 1,50 metres	750
ROURE roig americà, 2 anys, 40 a 50 cms.	125
TRUANA o Aligustre, 1 any.	125
PLANTER PER A LA FORMACIÓ DE VIVERS	
AMETLLERS	300
AVELLANERS	200
CIRERER de Santa Llúcia	150
PRUNERA Myrobolan	250
CODONYER	200
POMERA Silvestre, 2 anys	125
PERERA Silvestre, 1 any.	125

Disposen de planter d'un any a preus reduïts. Partida mínima que servim, 500 plançons de cada espècie. Demani's el catàleg general.

EL CULTIVADOR MODERNO

Trafalgar, 76 - Telèfon 1966 S. P. - Apartat 625, Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

NITRAT DE CALÇ

B. A. S. F.

(DE PRODUCCIÓ ALEMANYA)

Insuperable adob azoat
de cobertera i d'efectes
rapidíssims, contenint

15/16% de Nitrogen i 28% de Calc

Per a informes tècnics
i altres detalls, dirigiu-vos al
vostre proveïdor d'adobs

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any **Pessetes 9** -- Forà: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

Sumari: El conreu de la userda a l'Empordà, per *Josep Llovet*. — Les abelles, per *F. Pons i Busquets*. — Contestant sobre una malaltia de les terres, per *S. Armenter*. — Higiene i alimentació dels cunills, per *M. Gábré*. — Per destruir les rates i els taups, per *P. Viala*. — El valor de la nostra Agricultura, per *J. Ventalló*. — Notes i comentaris. — Noticiari. — Informacions comercials, per *Lluís Marsal*. — Consultori, per *R. S.*

El conreu de la userda a l'Empordà

LA userda, anomenada alfals en altres comarques productores, és conreada als secans empordanesos amb magnífics resultats, malgrat tractar-se d'una planta més apropiada per a les terres regables, com és el cas de l'Urgell i del Llobregat, per exemple. És per aquesta raó que el conreu de la userda a l'Empordà difereix força del d'aquestes altres comarques, però no sols difereix el conreu, sinó també la qualitat del producte.

Conreant en secà, i per consegüent eliminat el factor que més poderosament contribueix a la invasió de males herbes, que és l'aigua de les regades, i afegint-hi les repetides cures que durant l'hivern es donen per a destruir l'herba que malgrat tot hi ha nascut, no és d'estranyar que els camps d'userda arribin a la nostra comarca als 10 i 12 anys en perfecte estat de producció, quan en els llocs que reguen, als 4 o 5 ja els han d'arrencar, per estar plens d'herba.

Per això mateix també difereix el producte. La userda de l'Empordà no ve, com la de l'Urgell, per exemple, impurificada per herbes estranyes, i no sols no ve impurificada, sinó que és de qualitat superior, puig regant es fan 6 dalls i nosaltres només en fem 4. Com que qualitat i quantitat són conceptes antitètics, si bé és veritat que ells obtenen més, nosaltres obtenim millor qualitat.

Si entréssim en els detalls del conreu, trobaríem encara noves

variacions en allò que fa referència a la collita, car a l'Urgell, quan la userda és seca en fan garbes, anàlogament al que fan en moltes comarques franceses, i no pilots, com fem nosaltres. Per això es fa necessari de dallar amb dalla, o acoblar un senzill aparell a la dalladora corrent, per tal que deixi els brins d'userda tots paral·lels, en sentit perpendicular a la direcció de la màquina, i facilitar d'aquesta manera la formació de garbes. Quan més tard han d'embalar, disposen les garbes ben posades dintre la premsa, feina que els vaquers de Barcelona agraeixen moltíssim, perquè en desfer la bala dóna gran facilitat per a dividir i repartir els manats. En canvi, tal com fem a l'Empordà, recollint la userda amb rampí mecànic i fent-ne pilots grossos, en passar una temporada al paller, es formen gleves atapeïdes, que en el moment d'embalar es tiren senceres dintre la premsa, i les bales queden formades a voltes com de grossos monyocs d'userda, que en desfer-les segueixen tots plegats, i els vaquers per a dividir els manats fan gran escampall.

El nostre intent, en començar l'article, era de provar a determinar el preu de cost. Divagant sobre altres punts quasi ens en desdiríem, per tractar-se d'una qüestió tan delicada i quan ha d'ésser una cosa genèrica tan imprecisa com aquesta. Els factors varien de tal manera, que es fa difícil de buscar un terme mig.

Farem sols un assaig que servirà, si més no, per a exposar d'una manera esquemàtica les cures de conreu i els rendiments, i suposant, en comptar les despeses, que es lloguen els animals, o el que ve a ésser el mateix, que s'inscriuen en el compte dels animals de tir els jornals al preu del mercat :

I. DESPESES PER HA.

Cures de conreu durant l'hivern :

Enristrar amb arada : 5 jornals a 20 pts.	100
» » cultivador, 3 vegades : dos jornals i mig a 20 pessetes	50
Rasclar, mig jornal a 20 pts.	10
Rular, mig jornal a 20 pts.	10

Adob :

600 quilos de superfosfat, a 12 pts. els 100 quilos. ...	72
--	----

Collita :

Dallar.—Amb màquina de dos animals costa 5 pessetes per vessana. Per hectàrea ...	25
---	----

Rampinar.—Amb rampí mecànic val 16 pts. per diada i es fan 4 hectàrees. Per hectàrea	4
Apilotar.—Dos homes fan una hectàrea en un dia, doncs, dos jornals a 8 pts.	16
Transport.—És molt variable, com es comprèn, car el camp pot estar més o menys allunyat.	
Posem 0,5 pts. per qq. i siguin 75 qq.	37,5
Total despeses per dall	82,05
i per 4 dalls	330

Despeses generals :

Diversos : netejar, recs, fer vora, etc.	14
Segur contra incendis al 6 per 100 del valor aproximat.	9
Segur d'obriers	5
Lloguer de la terra	200
Interès del capital emprat durant mig any	20
Total despeses	820

II. PASTURES D'HIVERN

El redall venut als pastors val per hectàrea unes	50
Queden	770

RENDIMENT : *Per hectàrea :*

Primer dall	100 qq.
Segon dall	90
Tercer dall	60
Quart dall	50

300 qq.

Però d'aquests 300 podem comptar que un 25 per 100 es mullarà durant la fenificació i llavors perd tot el seu valor, perquè en remenar-lo cau la fulla i queden només els brocs, que el bestiar menja de mala gana.

Així, doncs, podem comptar $\frac{300 \times 75}{100} = 225$ qq., i un quintà

d'usurda ens ve a costar aproximadament $\frac{770}{225} = 3,42$ pessetes.

Això si abans de dallar el primer dall no ve el *Phytonomus variabilis*, o abans del segon el *Colaspidema atrum*, o si la *cuca verda* no se'ns menja el tercer o el quart, car avui dia tenim enemics per a tots els dalls. Tres enemics que es podrien combatre amb arseniat, però que quasi ningú no ho fa.

I això vol dir que tenint en compte tots els riscos, aquest conreu perd el títol de remunerador, si es ven la userda al preu del mercat. Però es pot vendre més cara canviant de comprador. Donant-la a consumir al bestiar. Els vedells s'engreixen per exemple, tenint en compte que amb 10 quilos d'userda en podeu fabricar un de pes viu; és com si ens paguessin la userda a 7 o 8 pesetes el quintà.

I ja que he parlat de malures, aprofitaré l'avinentesa per a dir-ne alguna altra cosa. No em referiré als enemics més corrents, sinó als dos insectes que en cosa de pocs anys han fet llur aparició en les comarques empordaneses, un d'ells amb caràcter de flagell i sense que jo sàpiga la seva presència en cap altra comarca catalana. Em refereixo a la *cuca verda*, de la qual ja hem parlat en aquesta revista, i al *Phytonomus variabilis* (Herbst), un petit coleòpter perjudicial tant a l'estat larvàric com a l'estat adult, i que per primera vegada es presentà amenaçador en algunes userdes empordaneses, abans del primer dall de l'any passat, a darrers de març i primers d'abril. Eren, en aquell moment, unes petites larves verdoses que rosegaven les fulles. En recollírem algunes, i posades en un insectari, al cap d'unes dues setmanes es tancaven dintre una xarxa de fils sedosos en forma de boleta i perfectament esfèrica, que elles mateixes es contruïren al mig de les fulles dels brots tendres. Allí crisalidaren, i als 18 o 10 dies en sortí l'insecte perfecte, que el senyor Matons, director d'AGRICULTURA, va classificar-nos molt amablement.

Un cop vist l'insecte, el reconeguérem, car no era pas la primera vegada que el vèiem per l'Empordà. Molts hiverns n'havíem trobats per dintre dels pallers (entengui's per pallers allò que en altres comarques anomenen pallissa: el magatzem d'userda).

I ara no fa gaires dies que va sortir en aquesta revista un article parlant del *Phytonomus*. És força interessant, i ens ha servit per a posar en clar alguns punts dubtosos, car es trobaven per sobre les fulles de la userda una infinitat de larves mortes i més tard moltes de les larves que havien arribat a crisalidar també moriren. Es tractava segurament, segons el que diu el senyor Aguiló, en l'alludit article, dels atacs de l'*icneumonid*, que es cuida de posar fre al desenrotllament del *Phytonomus*.

En quant a l'altre insecte, a la *cuca verda*, que va presentar-se fa uns quatre o cinc anys, que jo sàpiga, avui dia no ha estat encara classificada. La temporada passada ens havien demanat algunes papallones per a classificar-les, però l'any passat no va haver-hi *cuca verda*. Algú ha dit «que la secada va dur-la i amb ella se n'ha anat», car fou només durant aquells anys més secs quan va flagellar durament les nostres userdes, i bé podrien tenir raó els que això afirmen. Seria molt factible que aquest insecte, que passa l'estat larvàric a sota terra, requerís, per accomplir la metamòrfosi, un medi més aviat sec, que els anys plujosos li fossin per aquesta raó perjudicials, i podent-se comptar entre aquests darrers el 1926, això hagués contribuït a la seva extinció. Consolida aquesta creença el fet de què en la comarca urgellenca, on les userdes es reguen, la *cuca verda*, que nosaltres sapiguem, no s'ha presentat mai. Malgrat tot, es tracta senzillament d'una hipòtesi que admetem amb certes reserves.

JOSEP LLOVET

Les abelles

III

PARLEM avui de les obreres. Les obreres són els individus més petits de la família de les abelles, però són els més nombrosos. El primer eixam d'una colònia es compon d'unes 30.000 obreres.

Una colònia en estat normal, cap al maig o al juny en pot contenir fins a 60.000 i més. El número depèn de les dimensions de l'arna, és a dir, de les construccions de cera, de la fecunditat de la reina, de la quantitat d'aliment que les abelles troben al fora. En anyades de gran floració de plantes melíferes, les colònies són més nombroses.

Les obreres són, com hem dit, femelles incompletes, incapaces de reproduir-se. No obstant, poden haver-hi obreres que posin ous, però en aquest cas, com en el de la reina que pon ous no fecundats, neixen només que mascles. Aquestes obreres anormals es troben únicament en les famílies que manquen de reina fecunda. A voltes és una sola que pon ous, com si volgués esdevenir reina, però més sovint són vàries, i llur número va augmentant a mesura

que passa temps sense que l'eixam tingui una reina veritable. No totes les obreres tenen aquesta facultat. En cada família només n'hi ha un cert número, i són potser les criades prop de les cèl·lules reials o les que han estat nodrides més bé. L'estretor de la cèl·lula en què nasqueren va impedir, però, el desenrotllament dels òrgans genitals. La presència d'aquestes obreres ponedores es reconeix per la irregularitat amb què són postos els ous, dels quals se'n troben diversos en una mateixa cèl·lula.

També la larva d'obrerera neix en tres dies, és a dir, surt de l'ou als tres dies; esdevé nimfa als sis, i en onze o dotze insecte acabat. El cicle de desenrotllament és, doncs, de 20 a 22 dies, segons la temperatura i el número de covadores.

Les obreres nascudes fan entre el quart i el vuitè dia de llur naixença un vol d'exploració i purificació, i després comencen a fer les feines. Aquestes consisteixen en la construcció de bresques, en l'operculació o tapament amb cera de les cèl·lules de mel, nutrició i cura de la covada, ventilació. Demés, fan la neteja, obturen amb una matèria reïnosa, treta dels borrons d'algunes plantes i dita *propòlis*, les esquerdes que puguin haver-se fet a les parets, i custodien i defensen l'habitació. Són les bèsties de treball de la colònia. Mentre els mascles es passen com funcionaris en pensió, esperant la naixença de reines joves per a fecundar, i la reina fa el treball important de pondre ous, les obreres feinegen tot el dia. Són les obreres joves les que donen, abans que les altres, senyals d'inquietud per la pèrdua de la reina i fan els preparatius per a la cria d'una altra. Quan tenen ja alguna edat i tenen ja més enteniment, cap allí al setzè dia de vida, prenen part als treballs exteriors i recullen mel, pollen propolis i aigua. Si hi ha molta feina a l'habitació, les obreres velles ajuden les joves a l'interior de la casa, però mai les joves no ajuden les velles al defora, si no tenen almenys uns 15 dies d'edat.

La construcció de bresques és començada tot just la família ha pres possessió de l'habitació, però després d'haver-la netejada com cal. Durant la temporada de la gran floració és quan treballen amb més delit per preparar les cèl·lules on la reina pondrà els ous, i les altres on faran la provisió de mel i de pollen.

A la tardor, quan les nits esdevenen llargues i fredes, no fabriquen més, encara que l'aliment a fora sigui abundant.

Per construir les bresques les abelles es disposen en cadena, és a dir, no formen un munt, sinó una sèrie de grups lineals en la direcció de les bresques que han de fer. Disposades així, ben aviat els aliments que prèviament han pres en quantitat exuberant, són

digerits, i comença l'exudació de la cera, com veurem en un dels pròxims articles. Aleshores, amb les potes posteriors separen de llur cos i del cos de les altres les laminetes de cera sortides d'entre les anelles abdominals, les porten a la boca per a fer-les dúctils amb la saliva i la masticació, i comencen el treball. Primer formen la paret mitgera, és a dir, el fons de les cèl·lules a piràmide, i al damunt d'ella aixequen després i contemporàniament de tots dos costats, les parets laterals de les cèl·lules, la boca de les quals és proveïda d'una vora rodona que li dóna més solidesa. Les cèl·lules no són perfectament horitzontals, sinó inclinades cap al fons, de manera que puguin ésser emplenades de líquid sense que aquest caigui.

Abans que una bresca sigui acabada, però, altra cadena d'abelles es posa ja a construir-ne una altra, i continua així fins a haver acabat. En general, construeixen de dalt cap a baix, i difícilment van en sentit contrari, i si hi van la feina procedeix amb molta lentitud. El gruix d'una bresca acabada de fer no passa de 24 mil·límetres, que units als 10-11 de distància intermitja entre bresca i bresca, donen en conjunt una distància de 35 mil·límetres entre la paret mitjana d'una bresca i la de l'altra successiva.

Les bresques són enganxades per dalt i pels costats, mai per la base. Però als costats queden espais sense enganxar per a donar pas a les abelles.

La construcció de bresques en condicions favorables va molt de pressa. En unes 24 hores una bona colònia pot preparar unes 10.000 cèl·lules per obreres, és a dir, una bresca de 70 centímetres d'alçada per 25 d'amplada.

No totes les cèl·lules tenen, però la mateixa forma i dimensió. Les més petites i nombroses són les d'obreres; tenen forma exagonal i són regularíssimes, com les dels abellots, les quals són un xic més llargues i amples. Unes i altres serveixen per a les cries respectives, però també de magatzem de mel; el pollen és posat de preferència en les cèl·lules d'obreres.

En una bresca, però, es troben també cèl·lules irregulars, dites de transició, que són les que fan les abelles quan de les cèl·lules per a obreres han de passar a les d'abellots. Cal recordar també les cèl·lules per adhesió, que, dibuixades més que fetes, són les que les obreres fan al començament de la bresca, i per últim les cèl·lules reials, construïdes a les vores de les bresques, en número limitadíssim. Al principi tenen forma còncava, poc profunda, i després, a mesura que la larva reial va creixent, les abelles van perllongant les parets fins a donar-li la forma d'un gla de roure.

D'aquestes cèl·lules reials n'hi han de dues classes: les d'eixam, que les abelles fan quan es disposen a eixamar, i les suplementàries, que construeixen al damunt d'una cèl·lula d'obra ja existent (de la qual conserven solament el fons piramidal, mentre a la resta donen les proporcions i la forma de les d'eixam, destruint les cèl·lules pròximes) quan, privades, per una causa qualsevol de la mare, crieu larves d'obra amb aliment de reina. En els dos casos les cèl·lules tenen l'obertura voltada cap avall.

La producció de cera és un acte que depèn de la voluntat de les abelles, és a dir, aquestes la produeixen sols quan han de construir bresques. Per fer cèl·lules reials o per tapar algun buid, empren generalment cera vella.

L'aliment de les obreres és la mel i el pollen. Les reines i els mascles també mengen mel, però mai pollen, i es nodreixen també del quilo que els donen les obreres, format per mel, pollen i aigua, matèria que no és sols una barreja de les tres substàncies, sinó un suc format en el tercer estómac de l'obra, d'on passa en part a la sang, per a la nutrició de la mateixa abella, i l'excés és emprat per a l'alimentació de les larves, de la reina i dels abellots.

Durant el repòs hivernal les abelles viuen gairebé exclusivament de mel. Quan comença la cria de la covada necessiten pollen, aliment nitrogenat. Si l'hivern no és molt rígid i les abelles no són molestades, el consum de mel és limitat; en canvi, és molt gran durant la cria de la covada i durant el període d'activitat que dura des de la primavera fins a la tardor.

L'aliment de la covada és, com s'ha dit, el quilo; d'aquest quilo és també alimentada la reina des de la naixença fins al moment d'ésser tancades a les cèl·lules, i en rep en tal quantitat que mai no pot acabar-lo. La covada de les obreres i dels abellots rep el mateix aliment només durant els primers dies, mentre les larvetes estan al fons de la cèl·lula i tenen forma curvada; però des de que comencen a allargar-se cap a la boca de la cèl·lula fins que aquesta és tancada, les abelles només els donen mel i pollen natural.

En temps de feina les abelles envelleixen ràpidament, pel gran treball que fan. En un mes o poc més de prendre part a les tasques de fora de l'arna sucumbeixen. En condicions favorables, però, la seva vida és força més llarga, però no tant que no expliqui la raó per la qual la reina ha de pondre tants ous.

F. PONS I BUSQUETS

Contestant sobre una malaltia de les terres

EN Marian Planas, en l'últim número d'AGRICULTURA de l'any passat, pregunta dades sobre la malaltia que agafen les terres que durant el temps eixut de l'estiu, després d'una petita pluja, són llaurades, i en donar-les-hi aquesta treballada es barreja la terra humida amb la terra seca i eixarreïda, causant això al camp greus danys, car s'infecta de males herbes, i les llavors del conreu germinen en males condicions, i la duració de varies anyades d'aquest fenomen és causa de collites dolentíssimes.

Aquesta malaltia, al país d'En Marian Planas, diu que s'anomena *escaldot*; aquí, a l'Urgell i Segre, és coneguda per *escalivada*, sens dubte per la semblança que té la treballada, que n'és causa, a l'escalivar el foc d'un braser en què es remou la part viva del foc amb la morta de la cendra: les conseqüències són tan generalment conegudes, que no hi ha persona, relacionada amb els cultius, que no les conegui; per això és un cas que es dona molt poques vegades, i quan passa és el comentari divertit dels pagesos, car és cosa que no li valen excuses.

El fenomen aquest és causat sens dubte per deixar el terrer en un estat propici per a germinar males llavors, que en un altre ambient no haurien pogut desenrotllar-se. En canvi, la fermentació que fa la terra per causa d'aquesta llaurada deu destruir certes bacteries propícies als conreus. És com en un femer, que regar-lo en segons quines condicions pot ésser-li fatal, per la gran pèrdua d'elements fertilitzants que li provoca.

El remei més usat i de més resultat és sembrar-hi civada, car la forta vitalitat d'aquesta planta, tan parenta de la cugula, la fa més que cap altre cereal i lleguminosa en condicions de lluitar amb les males herbes i de les males condicions en què ha quedat el terrer.

Això és, senyor Planas, el que sabem en aquestes comarques de la vora del Segre sobre aquesta malaltia de les terres, i m'és gràt de posar-ho a la vostra consideració i la dels lectors d'AGRICULTURA.

S. ARMENTER

Higiene i alimentació dels conills

Es indubtable que la higiene i l'alimentació constitueixen dos punts de capital importància que s'han de tenir en compte pel bon èxit de l'explotació; i és per això que volem parlar-ne en un parell d'articles donant instruccions als principiants.

L'higiene té per objecte mantenir en estat de salut els animals i proporciona, demés, a l'organisme la resistència necessària contra els possibles atacs de malalties i en cas de presentar-se aquestes, les forces per superar-les i assegurar una ràpida curació. Cal tenir present que les despeses i trastorns que causen els malalts són sempre més elevats que els que es relacionen amb el manteniment de les regles higièniques.

L'animal que ha estat ben alimentat, els òrgans digestius del qual, i en primer terme l'estómac, han quedat satisfets tant per la quantitat de la ració com per la qualitat i sabor, es troba en millors condicions per digerir i aprofitar l'aliment ingerit transformant-lo millor en carn, en ous, en treball o en llet, segons la seva naturalesa. I això té lloc més completament si l'ambient on viu l'animal és higiènic.

Una ració ben subministrada, i la comoditat i la tranquil·litat, predisposen a una bona digestió. La lluita per la ració entre animals alimentats junts, fa que aquests ingereixen depressa aliments mal mastegats, poc ensalivats, obligant altres òrgans a un treball suplementari que no els correspon i que els cansa.

La màxima fonamental d'higiene és potser la de fer utilitzar al màxim els aliments i per aconseguir-ho cal que tots els òrgans facin llur feina regularment. Qualsevol alteració d'aquest ordre causa un perjudici.

No n'hi ha prou, però, amb que els animals mengin i digereixin bé per a que la nutrició resulti perfecta; cal al mateix temps que respirin aire pur, car l'aire introduït als pulmons i portat fins a les parts més profundes d'aquests es posa allí en contacte amb els capillars sanguinis on té lloc l'intercanvi entre l'oxigen que porta i els residus de l'activitat fisiològica de l'individu, dels quals és carregada la sang. Si l'intercanvi no té lloc, la sang no es purifica i l'animal no es nodreix normalment. Per a què els aliments digerits puguin servir de constituents, de reparadors dels teixits, per a què els òrgans acumulin carn i greix, és imprescindible que sofereixin les transformacions necessàries i aquestes no poden efectuar-se degudament sense la intervenció de l'aire. És un error de creure

que un animal allotjat en un espai reduït, sense aire i sense llum s'engreixarà millor i més depressa. També és un error allotjar els mascles en gàbies petites on puguin tot just donar la volta. Sense situar-los en llocs massa amples, on esmercin energies en moviment, cal posar-los en gàbies còmodes i suficientment amples per a què no estiguin forçats i neguitosos.

Tenint en compte que l'organisme dels nostres conills ha estat modificat per la mateixa domesticació, els canvis de temperatura li són més sensibles i perillosos i és necessari curar els abrics i la protecció.

El criador ha d'inspeccionar amb freqüència el conillar, per conèixer l'estat general dels animals. Són indicis de benestar i salut, la vivacitat, la rapidesa de moviments, la brillantor del pèl, la mirada clara i viva.

Cal també observar els excrements perquè llur color i consistència poden donar índex, en alguns casos segur, de trastorns intestinals.

Essent de capital importància que les funcions de nutrició s'efectuïn d'una manera regular, és necessari observar quins són els animals que mengen menys perquè la manca de gana pot indicar un estat anormal que s'ha de vigilar. La gana, però, és un factor de raça (hi han races que mengen més) i individual (hi han individus que també mengen més que els altres) i el criador ha de preferir aquells que en igualtat de consum donen més rendiment. Encara que aquesta determinació no sigui sempre fàcil, hi han casos en què ho és i s'ha de tenir present en l'elecció de reproductors.

Tots els animals que demostrin un estat anormal s'han d'isolar immediatament a un lloc reservat, per evitar el perill de contagi i durant l'isolament cal examinar-los amb freqüència per conèixer l'evolució del mal. Per la mateixa raó, si hom adquireix conills, els ha de posar uns quants dies en quarentena.

Prop del conillar no hauria d'haver-hi gossos. Hem observat que els lladrucs d'aquests, i les corregudes als volts de les gàbies espanten els conills. El mateix passa quan a les gàbies s'acosten forasters, car els conills coneixen perfectament i no temen la persona que els cuida diàriament.

Les mares de cria no han d'ésser molestades fins després de les vint-i-quatre hores del part, treient els conillettes que puguin haver mort. La palla del niu es canviarà als 10 o 15 dies.

Les gàbies han d'ésser posades en llocs secs, més aviat un xic elevats per a que hi hagi ventilació i s'elimini l'humitat que és el més temible i més perjudicial enemic dels conills. A alguns llocs

les gàbies es posen en un local per donar-les més protecció, però al nostre país és millor posar-les en lloc obert; el sol excessiu s'evita cobrint les gàbies amb un emparrat o amb un senzill sostre de canyes a manera d'ombràcul, o també amb una plantació d'arbres del costat del sol.

Possiblement les gàbies han de situar-se lluny d'on hi hagin altres animals, com porcs i aviram.

La netedat és essencial. Constantment s'ha de procedir a la neteja de les gàbies, tant de fora com de dins, treient els excrements i els residus d'aliments per evitar fermentacions.

L'hora millor per fer aquesta neteja és al matí abans de donar la primera ració.

Periòdicament també cal fer una desinfecció de les gàbies emprant un qualsevol dels desinfectants que es troben al comerç. Exteriorment va bé de pintar amb calç les parets de les gàbies car la calç, encara que no molt enèrgic, és un desinfectant.

Les gàbies d'animals atacats per alguna malura, s'han de desinfectar amb més cura, cremant el jaç que hi hagi en elles i rentant-les amb aigua bullent i mullant-les bé després per tots els recons, amb la substància desinfectant.

El tipus més pràctic de gàbia és el de parets i paviment de tela metàl·lica. Sols el sostre i el costat del niu es tapa amb fusta o amb uralita o cartró cuir, etc. Així és més fàcil la vigilància, la ventilació i la neteja. El paviment de tela metàl·lica permet la eliminació automàtica podríem dir, dels excrements, i treu una causa de fermentació.

El paviment al dessota de les gàbies hauria d'ésser encimentat per a que no absorbeixi humitat i retengui gèrmens de malalties.

El millor tipus d'instal·lació que hem vist era fet de la següent manera. Sota les gàbies hi havia un regueró ample que s'aixamplava en correspondència de cada gàbia. Els excrements, residus, etc., anaven caient en aquesta espècie de dipòsit i de tant en tant una onada d'aigua arrosegava tota la brutícia cap al femer.

M. CABRÉ

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegurant la vida de la Revista, permetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'aprendre coses útils i necessàries.

Per destruir les rates i els taups

EN una recent reunió, la Lliga Nacional de França per la lluita contra els enemics dels conreus ha preconitzat per la destrucció de les rates dels camps, els següents tractaments :

Per combatre petites invasions, emprar els gassos, de preferència el sulfurós que és menys car que els altres, o el virus Danyz, procedent de l'Institut Pasteur. En cas de grans invasions completar aquests tractaments amb l'ús simultani de nou vòmica.

El virus Danyz és el cultiu d'una malaltia. Les rates que el mengien moren, i les altres, que acostumen a menjar-se la companya infectada, moren també havent pres la malaltia. Heu's aquí com cal procedir :

Ús del sulfurós. El gas sulfurós s'ha demostrat prou eficaç per destruir els petits nius. Es ven en estat líquid en ampolles d'acer i és distribuït per mitjà d'un aparell especial, una espècie de pulveritzador. Totes les rates tocades pel gas moren o al niu o en proximitat d'aquest.

Convé rasclar el terreny de seguida per tapar els forats ; al dia següent els animals que han sobreviscut obriran nous forats i per aquests es farà un nou tractament.

Ús del virus. El virus Danyz ha donat resultats incontestables, però cal saber-lo preparar i usar. L'Institut Pasteur ven cultius concentrats i cal que els agricultors es preparin ells mateixos el brou amb el qual han de sembrar el blat o la civada. Per fer aquesta preparació cal prendre algunes precaucions i en particular servir-se d'una autoclau. Però una autoclau costa car i el seu funcionament no està a l'abast de tothom. Per això és indispensable demanar la collaboració d'un laboratori.

El brou no es pot preparar molt de temps abans. Al contrari, s'ha de fabricar a mesura de les demandes i convé de reunir aquestes per disminuir les despeses.

És útil que l'aplicació del virus sigui feta simultàniament per tots els agricultors d'un terme o d'una regió.

Ús de la nou vòmica. Fer bullir poc a poc durant una hora i mitja, un quilo de nou vòmica, a la qual s'afegeixen 15 grams d'àcid tartàric, en 10 litres d'aigua. Tirar en aquest líquid quan bull deu cuïllos de grans de blat o d'ordi de preferència i deixar bullir de nou durant mitja hora fins a l'absorció completa del líquid. Durant la ebullició, afegir de tant en tant un xic d'aigua per reemplaçar la que marxa amb la evaporació. Quan s'afegeixen els grans, reme-

nar per a què totes les llavors siguin tocades i empapades pel líquid i deixar-los després en repòs durant algunes hores al cap de les quals el gra s'escampa al voltant dels forats d'entrada dels nius.

La quantitat de gra indicada serveix per a una hectàrea.

La nou vòmica és un verí pels homes i pels animals excepció feta pels ocells de l'ordre dels gallinacis i cal prendre precaucions. Curar, doncs, durant una quinzena de dies, que els gossos, gats, oques, i ànecs no vagin pel camp, guardar el gra en lloc segur, rentar bé els recipients que hagin servit per la preparació, abans de destinar-los a un altre ús, amb una solució bullenta de cristalls de sosa, rentar-se les mans acabada la operació.

P. VIALA

El valor de la nostra agricultura

EL Baró d'Esponella, President de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha concedit a «La Publicitat» una entrevista en la que amb la seva autoritat, afirma el que des d'aquestes planes s'ha dit moltes vegades respecte al caràcter essencialment agrícola de Catalunya.

Pensant de fer cosa grata als nostres lectors, reproduïm l'entrevista, com a valuosa aportació a la tesi per nosaltres constantment sostinguda.

«L'entitat pairal dels agricultors catalans—ja gairebé centenària—, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, acaba de reelegir per a la seva presidència el baró d'Esponellà. Ningú més indicat per a satisfer el nostre objecte. El felicitem per la prova de confiança amb què la pagesia catalana ha volgut ratificar la seva intelligent gestió de quatre anys al davant de la nostra primera entitat agrícola, i li posem la pregunta :

»—Voldríem que ens digués quin és l'estat actual de l'agricultura a Catalunya...

»El baró d'Esponellà és un home actiu. Quan les seves tasques presidencials li ho permeten, quan entremig de reunions i d'Assem-

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
Demani's el fullletó «El Lisol en Agricultura» que remetem gratis

VALLÉS GERMANS

Massini, 79
Sans-Bartelona

blees, aquí i a Madrid, troba uns dies de lleure, se'n va a França o a Itàlia, i el que hauria d'ésser aleshores un repòs ben guanyat, no ho resulta mai, perquè per temperament converteix el que projectava com a viatge de plaer en excursió d'estudi dels problemes agrícoles enllà de la frontera.

—És molt llarg d'explicar—ens respon—. No és cosa per dir-la en quatre mots. Cal, però, reivindicar per a Catalunya l'honor d'ésser un país eminentment agrícola. S'ha dit massa en els discursos oficials i en la literatura periodística allò de «Cataluña, laboriosa e industrial», com si, fora de les fàbriques, ací no tinguéssim altra riquesa.

«Catalunya té una terra en general àrida, el seu terreny és trencat; però els adobs han fertilitzat aquella, i l'esforç dels catalans ha convertit en cultivables roquissers on no hi hauria hagut mai ni vegetació espontània. En algunes comarques s'ha fet obra realment admirable, s'han bastit murs de contenció, i s'han transportat terres diamunt la roca viva, per tal d'implantar-hi cultius. Quantes famílies no viuen del que produeixen aquests sembrats artificials!

«En això es veu la nostra tenacitat. Terra esquerpa a l'agricultura, l'esforç privat ha fet coses sorprenents, i si a Catalunya no tenim grans rius, i no tenim canals ni grans embassaments, la iniciativa particular, o bé la col·lectiva de les Comunitats i Sindicats, ha fet mines, ha fet preses, ha fet pous, i en conjunt tenim una terra de regadiu que és ben bé obra del nostre esforç, una terra que podem dir que l'hem suada.

»Això ha estat producte, naturalment, del caràcter que la propietat privada té a Catalunya, caràcter eminentment col·lectiu, perquè l'interès de l'individu és subjecta a l'interès familiar. Tenim la sort que es conservin intactes costums i tradicions dels nostres dies gloriosos, encara. No escampar el patrimoni, no repartir la casa, conservar, a través de les generacions, el seu nom secular; heu's aquí un dels principals fonaments del progrés de la societat rural catalana. L'hereu és qui té missió tan honrosa en l'ordre familiar, en l'ordre econòmic, en l'ordre de la societat. La casa pairal, santuari on hi són guardats records i tradicions dels passats, és com el baluard que conserva el prestigi milenari de de la terra, amb tot el seu tremp i fortalesa.

»Si arriba una disgregació dels patrimonis, ve compensada pel nostre règim d'arrendaments, o pel d'establiments, però el nucli tradicional resta, subsisteix.

»Molts que desconeixen la qüestió, i creuen en la frase feta esmentada de «la Catalunya industrial», es farien creus si veiessin

la importància de l'agricultura en la nostra economia. I aquesta importància és deguda, naturalment, als dits factors : a l'organització patrimonial i familiar de les nostres terres, al nostre règim contractual. D'aquests en pervé no solament la nostra prosperitat econòmica, sinó el nostre benestar social. A Catalunya no tindrem mai problema del camp.

»—Quin coeficient de producció representa Catalunya en agricultura ?

»—La riquesa agrícola de Catalunya s'apropa al 10 per 100 de la riquesa agrícola total d'Espanya.

Espanya, d'un territori total de 50.510.212 hectàrees, en té un 38 i mig per 100 de cultivades. Catalunya, amb 3.219.660 hectàries de terreny, en cultiva un 35 i mig per 100. La resta és així : Terreny improductiu : Espanya, 7 i mig per 100 ; Catalunya, 4 i mig per 100, Prat i boscos : Espanya, 50 per 100 ; Catalunya, 50 per 100. Zones urbanes, camins, carreteres, ferrocarrils, rius : Espanya, 4 per 100 ; Catalunya, 10 i mig per 100.

»Donat que Espanya, sobre una superfície cultivada de 19 milions 353.546 hectàrees, obté 9.201.475.448 pessetes, a Catalunya, sobre una superfície cultivada de 1.139.026 hectàrees, li correspondria produir, amb igual proporció una riquesa agrícola de 541.540.024 pessetes.

»Però Catalunya de la dita superfície en treu 918.354.293 pessetes, i això és un augment de producció que equival a un 69 i mig per 100 sobre el que li correspondria respecte del de tot Espanya, i a un 77 per 100 respecte de la producció de la resta d'Espanya, en relació amb el nombre d'hectàrees, respectivament, cultivades. Són dades prou eloqüents per a demostrar la importància de l'agricultura en la nostra economia.

»—I quines són les fonts més importants de la nostra riquesa agrícola ?

»—Per damunt de tot, el vi, l'oli i les fruites i hortalisses. La nostra riquesa vínica i olivarera és prou coneguda. La de fruites i hortalisses, no tant. I és bo d'observar que de primer de juny a primer de setembre, cada any surten del pla del Llobregat 100.000 quilos diaris de fruita—préssecs, prunes, peres—d'un valor diari de 20.000 duros, que fan 9.200.000 pessetes cada temporada. I si esmentem el pèsol, l'escarxofa, l'ensiam, i les altres hortalisses, entre el mateix Pla del Llobregat i Mataró, de novembre a maig surten 12.000 duros diaris de gènere, amb un valor total, cada any, de 10.860.000 pessetes.

»Si ens embrancàvem en altres produccions, podríem dir que

obté cada any mig milió de sacs d'avellanes—cada sac de 50 quilos—. D'aquest mig milió de sacs en corresponen 25.000 a Girona, 5.000 al Vallès, i la resta entre el Camp de Tarragona i el Baix Priorat, salvant una petita part que es produeix a Astúries.

»Podríem parlar també de les 70.000 tones de patata primerenca que produïm en una molt reduïda extensió de terreny a la costa de Llevant.

»A part, tenim una producció forestal, i una riquesa pecuària cada dia més pròspere...

»De fet, Catalunya, país eminentment agrícola, no es mereix que se l'hagi tractada com s'ha fet fins ara. Els qui breguem de temps en la defensa dels interessos de l'agricultura catalana, ens hem lamentat cent vegades del fet, que encara hi hagi pobles incommunicats, hem demanat ferrocarrils i vies de comunicació, ja que sense elles no és possible, la creixença de la producció ni l'abaratiment de les subsistències i de la primera matèria... Hem demanat obres hidràuliques per tal que s'acabi l'espectacle deplorable d'aquestes deus d'aigua que veiem estimbar-se sense profit, no solament sense regar les terres, sinó molts cops enduent-se-les fins a mar... Hem demanat saber com se fan els tractats de comerç en temps oportú per a defensar la nostra agricultura...

»Per la meva part sóc optimista i em plau de consignar que la tenacitat de l'Institut en la defensa dels problemes agrícoles, ha començat a donar el seu fruit.

»El baró d'Esponellà ha d'anar a presidir la reunió d'una de les Comissions preparatòries del IV Congrés de Regadius, que s'estarà al Palau de Montjuïc aquesta primavera vinent. Li remerciem d'haver-nos facilitat aquestes interessants dades, tot allargant-li la mà.»

J. VENTALLÓ

NOTES I COMENTARIS

Utilització dels avions

La revista americana *Engineering* reuneix així els resultats obtinguts en la utilització dels avions en agricultura :

1. Agricultura i explotacions forestals, destrucció d'insectes o paràsits per pulverització. Als Estats Units l'èxit obtingut permet de dir que 3.000 avions emprats per la defensa de les plantacions

de cotó, de 6 milions d'hectàrees, han salvat anualment uns 225 milions de dòlars.

L'avió ha estat útilment emprat per la destrucció de erugues als Estats Units i a Haguerean, de llagosta al Turquestan, de mosques a Prússia i de mosquits de la malària als arrossals.

Als Estats Units un avió ha sembrat 250 hectàrees en 20 minuts. A Hawaii un terreny difícil destinat a plantacions forestals, destruït en cent hectàrees pel foc, ha estat sembrat per un avió en una hora i mitja.

Les experiències amb els núvols, sigui per allunyar la pedra, sigui per provocar la pluja no han donat resultat, encara.

2. Topografia, geodèsia, treballs públics. Al Canadà s'ha fet el mapa del país a base de fotografies aèries i les reserves forestals del delta del Iwanoday han estat cartografiades en una superfície de 360 mil hectàrees en dos mesos i mig. La operació ha costat 75 lliures per 1.000 hectàrees.

En geodèsia 500 mil hectàrees han estat estudiades fins aquest moment per la fotografia aèria.

La calç i les terres

Hi han a Catalunya moltes terres pobres en calç, pobresa deguda en alguns casos a la constitució mateixa i en altres a un empobriment derivat de les collites especialment de lleguminoses, de patates, de remolatxa, etc.; a la dissolució de la calç en les aigües, a la seva neutralització per la descomposició dels residus vegetals o pels adobs químics àcids.

La decalcificació de les terres porta una pèrdua de fertilitat i un desmillorament de les qualitats físiques del terreny.

És per això recomanable que el pagès demés de preocupar-se de l'àcid fosfòric, de la potassa i del nitrogen es preocupi també de la calç donant-la cada quatre o cinc anys. Es pot emprar calç viva, calç apagada, pols de carretera, etc. Mil quilos de calç viva corresponen a 1.350 quilos de calç apagada i a 1.900 de carbonat de calç.

La calç apagada i el carbonat de calç es poden donar amb la mà o amb un distribuïdor d'adobs.

La desinfectació dels fruiters amb àcid sulfúric

L'àcid sulfúric pot ésser emprat també per la desinfecció hivernal dels arbres. Heu's aquí les experiències fetes per Rabaté, inspector general d'Agricultura a França.

Durant el mes de gener una solució àcida, al 5 per 100 en volum, ha estat polvoritzada damunt els arbres. Els líquens i la molsa foren cremats i caigueren es forma de pols granulosa i grisa, deixant neta l'escorça. L'àcid destruí igualment el *Protococcuc viridis*, alga que cobreix d'una capa verda el tronc dels arbres.

Molt gèrmens de paràsits, com els de la podridura dels fruits (*Monilia*) i els rovells, són destruïts també per l'àcid i és possible que el mateix passi amb els ous de molts insectes.

Amb un parell de litres d'aigua acidulada s'arriba a mullar, en

hivern, un arbre fruïter a tot vent. Cal com es comprèn emprar un polvoritzador de tija llarga.

Els borrons dels arbres—cirerers, pruneres i pereres—no sofriren i es desenrotllen normalment a la primavera.

La senzillesa del mètode aconsella la seva aplicació.

El vi i l'aviram

En un dels números passats vam donar compte d'una experiència sobre la influència del vi en la posta de les gallines. L'argument pel que sembla interessa a França, car un Doctor Pagès—català del Rosselló segurament—ha fet una comunicació a l'Acadèmia d'Agricultura tractant de la influència del vi en el desenrotllament de l'aviram.

A alguns països es creu que el fer beure un glopet de vi als nascuts de poc, té una influència benefactora. És això el que ha volgut comprovar el Doctor Pagès.

La primera experiència fou feta amb cinc indiots i cinc gallines que reberen una cullerada petita, de les de cafè de vi ensucrat, durant dos dies i després una quantitat més forta barrejada amb les pastes.

Des de la tercera setmana els indiots així tractats dominaren per desenrotllament els altres alimentats correntment i els pollastres ultra ésser un xic més alts que llur companys, tenien una gran vivacitat de moviments i una gran velocitat.

Tres mesos i mig més tard, les diferències eren més grans tant pel pes com pel desenrotllament toràcic.

El segon assaig fou fet amb gallines Leghorn, que com tothom sap es consideren les millors com a ponedores i les pitjors com a productores de carn. Els resultats han estat també favorables. Al cap de tres mesos i mig els pollets criats amb vi pesaven mitja lliura més que els altres.

Com es veu, doncs, el vi no sols augmenta les postes sinó que millora el desenrotllament de les gallines.

La coixera dels porcs

Els porcs pesats i les truges de cria són afectats, a voltes, per la paràlisi o malalties dels ronyons. En les truges això té lloc normalment al temps de parir o poc després, i no és rar que una truja aixafi un o més dels seus garrins per haver caigut al damunt sense poder-se aixecar.

Als Estats Units s'ha estudiat el mal, arribant a la conclusió que el que és creia paràlisi o mal dels ronyons és realment conseqüència de debilitat òssea i en dos casos, es trobaren ossos fracturats. En aquests dos casos les truges es trobaven en una corralina gran on no hi havia possibilitat d'accident i no obstant a totes dues se'ls trencà repentinament l'os de la cuixa. Estudiad el cas es pogué comprovar que els ossos eren extraordinàriament febles per bé que exteriorment l'estat dels animals semblés excellent.

En una altra ocasió s'observà que garrins de sis mesos eren atacats per la coixera. Foren tractats com a reumàtics sense cap resultat. Sacrificat un dels animals, es veié que tenia fracturats els

homoplats, però que havien començat a soldar-se i que els altres ossos eren tots molt febles. S'administrà aleshores als garrins fosfat de calç i sulfat de ferro amb llet, vegetals, etc. i després d'algunes setmanes els animals milloraren considerablement.

Els aliments i el bestiar

Els aliments al bestiar es donen al natural o triturats, macerats, cuits, torrats o fermentats. Això depèn de la naturalesa de l'aliment i del bestiar.

Les palles i farratges poden donar-se picats, és a dir, tallats en trossos de 2 a 4 centímetres: els grans, al natural o aixafats o triturats augmentant així llur digeribilitat d'una manera considerable; les arrels es donen tallades en llesques per facilitar-ne l'ingestió. Els grans o turtó mèlts, són més digeribles i s'han de donar mullats, per evitar pèrdues, en forma de pols.

Els aliments molt durs es poden posar en maceració en aigua durant unes 10 o 12 hores per a què s'estovin.

Al porc se li donen aliments cuits; han d'ésser cuits els aliments lenyosos, les arrels, el tubèrcul i en general els aliments més o menys avariats pel desenrotllament de paràsits, car la cocció els destrueix. També s'han de coure els aliments molt rics en midó i cel·lulosa per augmentar llur digeribilitat.

Alguns aliments, com els tramussos, han de rentar-se per fer-los perdre les substàncies poc agradoses al bestiar; altres es torren per conservar-los i altres es fan fermentar o per millorar-los o per fer-los més acceptables.

NOTICIARI

La importació de bestiar. El govern, davant el nombre excessiu d'instàncies que es presenten demanant autorització per a importar bestiar, ha disposat que es formi una estadística dels caps que s'importin i es consignin pels sollicitants uns dipòsits d'una quantitat aproximada a la que satisfan per drets aranzels, per tal d'eliminar els agiotistes.

Altrament ha estat prohibida per raons sanitàries l'importació de bestiar de peu forçat procedent d'Holanda, Andorra, França, Portugal i Argentina i autoritzada la del bestiar procedent del Marroc, Suïssa, Alemanya, Bulgària i Iugoslàvia.

Una llei protectora a Bèlgica. El Senat belga ha aprovat una llei de protecció a les marques de vi i licors espirituosos.

La taronja glaçada. En una nota oficiosa facilitada per la Junta tarongera del port es diu que porta rebutjades fins ara 6.000 caixes de taronja glaçada, ultra infinitat de bultos.

Com sigui que algun exportador ha intentat elludir els acords adop-

tats substituïnt les etiquetes de les marques, la Junta ha proposat al governador la imposició de quantioses penyores i ha adoptat precaucions.

La importació de blat. A la Direcció general de Proveïments, ha estat facilitada la següent nota oficiosa:

Per alguns periòdics s'han circulat notícies referents a una pròxima importació de blat.

Ni en la Junta central de Proveïments ni en la Direcció general del ram, s'ha formulat cap petició de cap classe d'entitats oficials o particulars, relacionada amb aquest assumpte, i es pot assegurar així mateix, que en cap dels dits centres s'han ocupat d'aquesta importació de cereals, per entendre que, per ara, és suficientment proveït el mercat nacional.

Les glaçades a l'Argentina. Pels detalls que es coneixen, les glaçades esdevingudes en el mes de gener, a les vinyes de la província de Mendoza, representen un desastre per al país. Es calcula que la meitat de les plantacions de vinya, han quedat destruïdes.

Cal advertir que una gelada pel gener a l'Argentina equival a una gelada pel setembre a Catalunya.

La Lliga nacional de pagesos. La Lliga nacional de pagesos, en nom de mig milió de petits agricultors, davant de la pròxima reunió o assemblea que preparen els elements cerealistes, ha elevat al Govern un detallat escrit oposant-se a la pretesa llibertat de comerç per als grans, i demanant que, pel contrari, es mantingui i accentui la política intervencionista, a fi d'evitar l'especulació i que l'agricultor es consideri únic i insubstituïble proveïdor de la vida nacional.

Insisteix en la persistència de la taxa mínima, però en forma que no es doni menor marge al proveïdor petit que a l'acaparador o comerciant.

I els agraris salmantins. La Federació Catòlica agrària-farinera de Salamanca, ha dirigit al cap del Govern un telegrama que diu:

«Aquesta Federació acut a V. E. per a protestar contra el sector industrial fariner català, que anuncia el propòsit de constituir, a Barcelona, un dipòsit franc per a la tramesa de blats exòtics a Canàries, essent preferible la creació d'una federació nacional farinera a base de l'exportació d'aquest producte amb primes i sense dany per al Tresor, que hauria de beneficiar l'agricultura i la riquesa nacional.

El Congrés Internacional d'Agricultura de Roma. Ha estat publicada la convocatòria, Reglament i programa d'aquest Congrés Internacional d'Agricultura que es reunirà a Roma del 23 al 28 del pròxim mes de maig.

Els congressistes es dividiran en tres classes: els delegats oficials dels governs, els representants d'entitats agrícoles (Societats d'Agricultura, Sindicats, Cooperatives, etc.) i els particulars.

El Congrés es dividirà en sis seccions: I Conferència Internacional de les Associacions Agrícoles. II. Conreus i indústries agrícoles. III. Zootècnica i indústries derivades. IV. Ensenyament, cooperativisme i organització del treball agrícola. V. Agrologia i Climatologia. VI Secció femenina.

Es celebraran tres excursions: la primera, per el Laci, la segona per la plana del Po i la tercera per la Puglia i la Campània.

El tribut dels sacs d'importar adobs. La Conferència Catòlico-Agrària ha dirigit una instància al president del Consell, en la qual prega novament, en nom dels agricultors, que es deixi sense efecte, al menys en tot el que fa referència als sacs amb què s'importen adobs, la real ordre de 7 de desembre, en què s'ordena que els sacs que s'importen i contenen mercaderies, tributin a la Duana pel que correspongui el teixit que els constitueixi. Com que els adobs sols tributen a la seva entrada, 10 cèntims els 100 quilos, la nova disposició recarregaria els drets aranzelaris dels dits adobs en un 1.500 per 100, sense benefici per a la indústria de sacs, car els que es condueixen amb adobs queden cremats i inútils per a un altre servei.

El Registre d'arrendaments. En contesta a una instància presentada per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el ministre d'Hisenda ha aclarit una colla de casos dubtosos per medi de dues reials ordres, una de data 28 desembre i l'altra datada el 22 de gener.

Inserim a continuació els casos ara aclarits.

Contractes «a rabassa morta».—Quan la renda estipulada consisteix en una part dels fruits produïts per la finca arrendada «a rabassa morta», es considera el contracte com si ho fos de parceria, i per tant està exceptuat d'inscripció al Registre d'Arrendaments.

Contractes de «masoveria».—Al propietari que tingui contractes d'aquesta mena, en els quals va comprès en una xifra global l'arrendament de la casa i el de les terres collindants—així com en el cas de tenir un contracte per a la casa i un altre per a les terres, i d'estar aprovat el Registre fiscal del terme municipal, estaria exceptuat d'inscriure l'arrendament d'aquella—se l'autoritza perquè manifesti en l'acte de la inscripció la part de renda que assigna a la finca urbana, amb el ben entès que la dita part de renda no podrà excedir de la xifra que figuri com a producte íntegre de la mateixa en l'esmentat Registre fiscal.

Contractes mixtos.—En els casos de contractes mixtos, en els quals la renda està estipulada part en fruits i part en metàl·lic, s'inscriurà solament la part que es cobra en metàl·lic, sempre, naturalment, que aquesta passi de les 100 pessetes d'arrendament anual.

A part d'aquests extrems, que el ministre d'Hisenda aclareix en la R. O. del 22 del present, contestant la consulta formulada per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, disposa terminantment el següent:

a) Que els registradors de la Propietat han d'abstenir-se d'exigir als presentadors de contractes, per a llur inscripció, certificacions o altres documents que no siguin els que estan ordenats pel Reglament de 30 de març de 1926 o en les disposicions posteriors.

b) Que si en els contractes que es presentin a inscripció no hi consta la cabuda de la finca o de la part de finca objecte d'arrendament, aquesta cabuda o el seu càlcul aproximat s'haurà d'assignar en nota addicional estesa en paper simple.

Resten subsistents les excepcions d'inscripció per als contractes de parceria, arrendament de finques rústegues no superior a 100 pessetes anuals, i d'urbanes en les localitats que tinguin aprovat llur Registre fiscal o que, no tenint-lo, es trobin compreses en les circumstàncies especificades en el número 7 de l'article 3 del Reglament bàsic del Registre d'Arrendaments.

Per vendre blat a excés de preu. Tenim notícies que han estat imposades sancions a alguns comerciants que venien blat a preu més elevat que el de taxa. Par ara es tracta de multes de 500 pessetes.

X Assemblea ordinària de la Federació Agrícola Comarcal de la Conca de Barbarà. Es celebrà dies enrera, sota la presidència de Josep Cabeza i Coll i amb assistència dels delegats de les entitats federades.

Es repartiren entre els Sindicats els títols de copropietaris de la Facina.

S'acordà actuar tot el possible per tal d'enfortir la Unió de Vinyaters en la seva campanya en defensa de l'economia vitícola. Ultra això, s'anomenà una ponència per a l'estudi de les reformes tributàries del Govern.

En lloc d'honor, presidí l'acte un retrat en gran tamany del nostre malaguanyat company En Josep Maria Rendé.

La injustícia del cobrament d'un arbitri. Per més que uns i altres insisteixin, sempre n'hi ha que fan el sord.

Hi ha força gent interessada en saber en virtut de quina base legal hi ha Ajuntaments—el de Badalona n'és un—que obliguin als vehicles d'agricultors que transporten els seus productes, a tributar un arbitri de circulació, en el cas de travessar només el terme municipal, sense efectuar en el mateix cap operació de càrrega ni descàrrega.

La patata primerenca. Els agricultors del Maresma i del Pla del Llobregat van tenir una reunió amb l'objecte de tractar de l'exportació d'aquest gènere.

El senyor baró d'Esponellà, que la presidí, va manifestar que ja que s'apropa l'època de la recol·lecció, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre es posava, com cada any, a la disposició dels productors per a cooperar als desigs unànimes que el Govern autoritzi i faciliti la col·locació del producte en els mercats estrangers.

El treball dels infants als camps d'arròs. Una R. O. motivada per una instància de la Cambra de Comerç de Sueca, obre una informació pública pel termini de dos mesos, a comptar del dia en què aparegui el present edicte en el Butlletí Oficial de la Província, entre els productors arrossers de les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, a l'objecte de què s'informi sobre la procedència de prohibir l'ús dels nois menors de 16 anys i les dones menors d'edat en els treballs del conreu dels arrossers. Són cridats a aquesta informació tots els particulars que creguin pertinent concórrer-hi, molt significadament les Cambres Agrícoles, Sindicats Agrícoles, Instituts Agrícoles, Col·legis Professionals de Medicina i tots els qui per llur competència i professió puguin aportar informe sobre els punts que s'han esmentat en l'edicte.

Les informacions hauran de fer-se per escrit i es trametan a aquesta Delegació Regional del Treball (Junqueres, 2, principal, primera), Barcelona.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'os, de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i mig per 100 de nitrogen, a 17 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 11,50 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç, de 16-18 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 10,50 pessetes els 100 quilos; nitrat de calç, de 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de a 9,50 pessetes els 100 quilos.

Sulfat amònic, de 20-21 per 100 de nitrogen, a 40,50 pessetes els 100 quilos; nitrat de sosa, de 15-16 per 100 de nitrogen, a 40 pessetes els 100 quilos; nitrat de calç, de 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de colç, a 39 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de potassa, de 90-92 per 100 de puresa, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura, a 32 pessetes els 100 quilos; clorur de potassa, de 80-85 per 100 de puresa, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura, a 27 pessetes els 100 quilos.

Màteria orgànica còrnia natural, de 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fosfòric, a 36 pessetes els 100 quilos.

Preus per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sofre sublimat, flor, a 22-50 pessetes el sac de 50 quilos; sofre refinat, pur, a 17,25 el sac de 40 quilos; sofre precipitat, gris, a 9 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre de canó, a 45 pessetes els 100 quilos; sofre de terròs, a 34 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de ferro, en gra, a 13 pessetes els 100 quilos; sulfat de ferro en pols, a 14 pessetes.

Bestiar, carns. — Bestiar de llana, anyells, a 50 pessetes; primals, a 55; ovelles, de 95 a 100; porquí, gras, de 26 a 27 pessetes l'arrova de pes viu; boví, de 3,50 a 3,75 pessetes el quilo.

Gallines, de 20 a 26 pessetes el parell; pollastres, de 16 a 20 pessetes el parell; ànecs, de 16 a 20 pessetes el parell; oques, de 16 a 20 pessetes cada una.

Cereals i farines. — Tot i notar-se un bon xic de resistència per part dels fabricants en efectuar compres, d'ençà d'aquesta quinzena els blats de bo i totes les procedències han vista augmentar els preus cosa d'una pesseta a sis rals els 100 quilos, segons les classes. Cal assenyalar, però, que els ajustaments no han estat pas massa nombrosos i que hom ha cercat de preferència la qualitat; els tenedors de classes més baixes han rebaixat una mica les seves pretensions de dies enrera, sense que, però, hagin estat atesos.

L'arròs va mantenint regular animació entre els tractants, per bé que no és tan sol·licitat ni objecte de tantes transaccions com dies enrera. Les classes més fines, Bombes i Calasparres, es mantenen senzillament a igual cotització; les classes inferiors han guanyat alguna cosa.

Els ordís i les civades sostenen els seus preus, per bé que el nombre d'operacions fetes amb ells sigui més aviat escàs.

La qüestió moresc-despülles sembla que ja va un tros encaminada dintre del règim actual, i ho demostra el fet de què les despülles s'aguantin sense taxa a un preu no exagerat. Evidentment, hi ha potser encara algun petit defecte en la distribució del moresc, sobretot en allò que correspon als detallistes que tenen poc moviment, però cal imputar el mal més al règim que a l'aplicació.

Blats : Aragó i Navarra, 49 a 52 ; Castella i Manxa, 48,50 a 49,50 ; Extremadura, 48 a 48,50 ; Urgell i Vallès, 50 a 51. (Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.)

Farines : Força, 75 a 85 ; extra local, 68 a 69 ; corrent local, 65 a 65,50 ; extra blanca Castella, 64 a 65 ; baixa, 53 a 54. (Preus en pessetes sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona.)

Arròs : Bomba Calasparra, 138 a 140 ; Bomba, 105 a 115 ; selecte, 60 a 61 ; matisat, 58 a 60 ; Bell-lloch, base O, 56 a 57 ; trencat, 40 a 42. (Per 100 quilos.)

Altres cereals : Moresc país, 42 a 43 ; ordi Urgell i comarca, 37 a 38 ; civada Extremadura, 37 a 38 ; civada Manxa, 37 a 38 ; escaiola Andalusia, 55 a 60. (Per 100 quilos.)

Despülles : Número 3, 29 a 30 ; número 4, 26 a 27 ; segones, 22'50 a 23 ; terceres, 21 a 22 ; quartes, 20 a 21. (Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Menut (prims), 19 a 20, segonet, 18 a 19 ; segó, 14 a 15. (Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Fruits secs. — Ametlla en closca, mollar, a 220 pessetes ; ídem closca forta, a 100 ; ametlla en gra, Esperança primera, o 520 ; ídem llargueta, a 560 ; Mallorca escollida, a 530 ; propietari, sense trossos, a 510 pessetes els 100 quilos.

L'estabilitat que, de fa temps, es notava en els preus d'aquest fruit, ha estat rompuda amb motiu d'algunes operacions d'importància que s'han registrat darrerament.

El moviment d'alça ha estat general, si exceptuem l'ametlla amb closca forta, que no ha tingut gaire demanadissa. Les altres classes han sofert augments en les seves cotitzacions, oscil·lant entre quatre i vuit duros per sac ; la classe llargueta a estat la més demanada, si deixem de banda la marcona, que l'exportació absorbeix quasi completament.

Trencat el «statu quo» que existia, és de preveure que els tenedors augmentaran les seves pretensions. La necessitat de comprar més o menys gran haurà, doncs, de fixar els preus que queden amb tendència a la puja.

Avellana negreta escollida, a 105 ; garbellada, a 100 ; en gra, primera, a 410 pessetes els 100 quilos.

La cotització de l'avellana encara es manté igual. Es nota, però algun índici de major fermesa.

Prunes Clàndies, primera, a 25 pessetes l'arrova ; ídem segona, a 15 ; managuet, a 22 ; Màlaga, a 10.

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fullotó «El Lisol en
 Agricultura» que remetem gratis **VALLÉS GERMANS** Massini, 79
 Sans - Barcelona

Nous escollides, a 180 pessetes els 100 quilos; colliter, sense trosos, a 150.

Xufles garbellades superiors, a 100 pessetes els 100 quilos; colliter, a 90.

Cacauets pelats, València, a 149 pessetes els 100 quilos; tres grans blancs, primera, a 130; dos grans blancs, primera, a 105.

Panses de Màlaga (nou gotims): Cinquenes, a 20; quartes, a 24; Royaux, a 28; en gra, a 22 pessetes la caixa de 10 quilos.

Panses de Dènia, en gra, primera, a 12,50 la caixa de 10 quilos.

(Les caixes de dos i mig i de cinc quilos sofreixen augment per l'import de l'embalatge.)

Figues de Fraga, primera, a 10 pessetes la caixa de 10 quilos; d'Albuyol, en caixes, a 10,50 pessetes l'arrova; ídem en cistells, a 80 pessetes els 100 quilos; Mallorca B, a 7,50 l'arrova; Mallorca C, a 7 pessetes l'arrova.

Pinyons pelats de Castella, a 608 pessetes els 100 quilos; del país, a 600.

Farratges i aliments per al bestiar. — Polpa remolatxa país, 27 a 29; Turtó de coco, 27 a 29; farina de llinosa, 35 a 36. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Alfals, 7 a 8; palla llargueta, 3 a 4; palla curta, 4 a 5. (Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona.)

Garrofes: Xipre, 51 a 52; negra Vinarç, 52 a 53; negra Castelló, 52 a 53; negra Matafera, 47 a 48; negra roja, 49 a 50; Eivissa, 43 a 44; Mallorca, 40 a 41. (Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Llegums. — Llenties, 70 a 105; faves Extremadura o Andalusia, 53 a 54; faves estrangeres, 50 a 60; favons Extremadura o Andalusia, 53 a 54; favons estrangers, 52 a 53; veces Castella, 43 a 44; veces Sagarra, 42 a 43; veces Andalusia, 43 a 43,50; erps, 36 a 37; titus, 39 a 42.

Mongetes: Castella, 110 a 120; Mallorca, 74 a 75; Prat, 75 a 80; València, 70 a 75; Extranger, segons classe, 60 a 80.

Cigrons: Saüc, 175 a 180; blancs ar. alf. 44-45, 120 a 122; blancs ar. alf. 48-50, 115 a 117; blancs ar. alf. 52-54, 98 a 100; blancs ar. alf. 58-60, 90 a 92; blancs ar. alf. 60-65, 70 a 75; pelons, 60 a 65.

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Olis. — (Associació Gremial de Negociants d'oli de Barcelona.) Preus de venda a la plaça:

Oli d'oliva: Corrent, a 260,86; superior, a 265,17; classe fina, a 282,65; classe extra, a 295,60. Preus sostinguts.

Oli de pinyola: De color verd, de primera, de 121,73 a 126,08; ídem, ídem, de segona, de 117,34 a 121,73. (Sense envasos.)

Oli de cocó: Blanc, a 168; Cochin, a 195; Palma, a 205. (Amb envasos.)

Oli de llinosa: Cru, a 155; cuit, a 165; sense color, a 185. (Sense envasos.)

Oli de cacauet: Corrent, a 265; refinat, a 277.

Tot pessetes els 100 quilos.

Ous. — Frescos Empordà, a 92 pessetes el conte de 30 dozenes; Vilafranca o Granollers, a 102; Sagarra, a 80; Urgell i Segrià, a 78; Eivissa, a 82; Mahó, a 79; Mallorca, a 77.

Vins. — Hi ha força requesta aquests dies en matèria de vins. Els preus encara s'han afermat, i per bé que no siguin excessius ni de bon tros, com a base mitja, molts viticultors ja hi firmarien.

S'ha tornat a animar un xic el negoci d'exportació, cosa que ha donat una certa mobilitat al mercat d'aquests últims temps.

L'Associació de Magatzemistes i Exportadors de Vins de Barcelona dona com a cotització corresponent al 22 de gener:

Penedès blanc, a 2,40; Camp de Tarragona blanc, a 2,50; Priorat negre, a 2,65; Manxa blanc, a 2,50; Alacant blanc, a 2,75; Mistela negra, a 3,30; Moscatell, a 3,40. (Preus per grau-hectolitre i mercaderia al celler del colliter.)

LLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

C. G., Mataró. — No creiem pas que es tracti de la malaltia de l'amaror; més aviat ens sembla que el seu vi ha pres un gust dolent.

Com que es tracta d'una quantitat petita, provi el tractament amb oli. Per cada 100 quilos de vi s'empra un litre d'oli fi. Es barregen, remenant bé una estona, i es deixa en repòs durant 48 hores. Al cap de les quals es treu per baix el vi, per a separar-lo de l'oli que neda i que ha pres, si no tot, bona part del mal gust. Si de cas, faci una prova en petit.

El superfosfat no és un adob complet. Per a vinyes de vigor mitjà cal emprar per hectàrea 200 quilos de sulfat amònic, 500 de superfosfat i 250 de clorur potàssic. En el Consultori del número passat trobarà altres dades sobre la qüestió.

N. P. Ll., Ciutat. — És sempre imprudent de fer per tres anys seguits cereals a la mateixa terra. En això vostè té raó contra l'opinió del seu masover. No obstant, si la terra és ben treballada i ben adobada, es poden obtenir resultats satisfactoris. Nosaltres, però, li aconsellàrem que intercalés una lleguminosa, la qual milloraria la fertilitat de la terra i donaria temps que aquesta descansés dels cereals. Els resultats seran molt millors.

B. A., Lleida. — Per bé que en aquestes pàgines hagi estat combatut, hem pogut convèncer-nos que per l'alfals calen fortes adobades. Per això som partidaris de donar mil quilos de superfosfat i 200-300 de clorur potàssic. L'adob s'hauria de donar cap allí al febrer al més tard—passat el període de les fortes glaçades i abans del començament de la vegetació—, acompanyant-lo d'un rasclat. Encara que molts ho neguin, el rasclat de l'alfals és una de les pràctiques de millors resultats.

A. S., Vilanova. — Li hem contestat particularment.

M. B., Palamós. — Agraïm de cor la seva carta i la subscripció. La casa de la qual ens parla ens ofereix tota mena de confiança; de totes maneres, tracti l'afer amb les garanties degudes, per a evitar malentesos.

R. S.

CALENDARI

de sèmres i plantacions de les Hortalisses i Farratges més
generalitzats o cultivats a Catalunya

GENER I FEBRER

HORTALISSES

Es sembren en tendes o en llocs molt calents per transplantar a l'aire lliure així que abonança el temps :

Albergínies. — Pebrots primerencs Lloret. — Pebrots de banya grossos. — Tomàtecs primerencs de Vilaseca. — Tomàtecs de pometa. — Tomàtecs de pera, de poma, d'albercoc petit (des de febrer).

Amb les mateixes precaucions, alguns hortolans sembren : Apits, Carbassoneres, Cogombres, Melons, Síndries, Alfàbreges i tubèrculs de Moniato.

Es sembren al descobert o a l'aire lliure :

Bledes grogues o blanques. — Col de cabdell o de soldat, de Pasqua o Papelina, genovesa. — Ensiam escaroler d'estiu, llarg, blanc o romà. — Escarola de cabell d'àngel. — Faves. — Fesols primerencs (des de febrer.) — Julivert. — Pastanaga de taula. — Pèsols nanos de set setmanes, alts, tirabecs o caputxins. — Porros. — Ravanets mitjans, rodons. — Remolatxa de taula. — Cerfull. — Xirivies.

Es planten :

Alls. — Carxofes (des de febrer). — Espàrrecs grossos. — Maduixeres (des de febrer). — Patates primerenques.

FARRATGES

Es sembren des de febrer o així que el temps abonança :

Col geganta (per a fulles). — Llenties espesses. — Nyàmars en tubèrculs (durant els dos mesos. — Trèbol gros o Trèfula. — Trepadella (millor en la tardor.)

Per a majors detalls dirigir-se a «Especialidades Agrícolas Tuffaut, S. A.», Via Laietana, 30, 5.ª lletra H.

OLI per a MOTORS DIESEL i SEMI-DIESEL

El millor per a tota classe de motors : Usant aquest oli, els augmenteu la vida

De venda a Barcelona :
Stat. Marca El León
Plaça de Catalunya, 20

Indústries Babel i Nervión
Carrer de Diputació, 239

CATASÚS I COMP.^a
Passeig de Colom, n.º 20

Joan i Gaietà Vil·la
Carrer de Girona, 54

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.

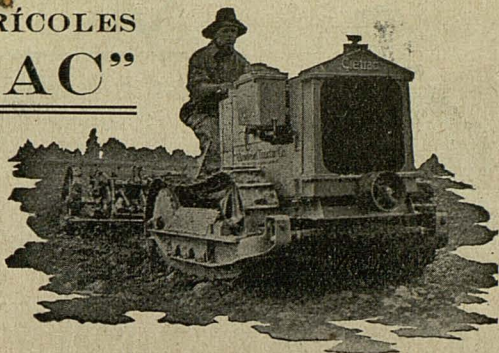
per a tota classe de cultius

Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.

per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓBIL SALÓ
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

Arbres fruiters en ses menes més escollides

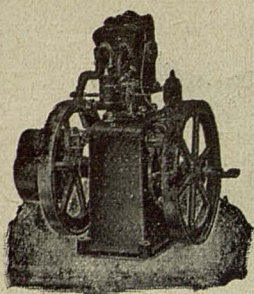
CASA PALAU

Direcció: SALA TIMONEDA
Bellpuig i Vilanova de
Bellpuig (LLEIDA)

Servim la mena que l'agricultor ens demana; si no la tenim, li diem francament. Existències en viviers propis; 250.000 fruiters; mitjançant contracte, produïm en grans o petites quantitats les varietats que ens demanin, a lliurar els arbres a un, dos o tres anys d'empelt. Així mateix ens encarreguem de tota plantació que se'ns encomani.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu «Agricultura»

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

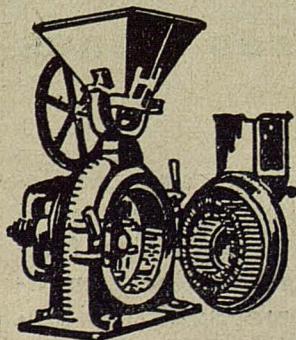
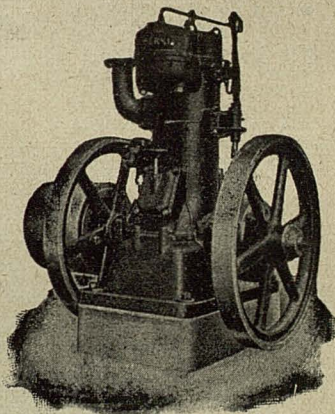
MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

Maquinària Agrícola Moderna

Trituració i polvorització

Demaneu Catàlegs a

MAURICI HENING
FLORS, 5

(entre el carrer i la Ronda de Sant Pau del teatre Olympia)

INNOMBRABLES REFERENCIES

Per a blanquejar, pintar, desinfectar,
polvoritzar arbres, sulfatar, etc., etc.
Polvoritzadors a tracció, motxilla, etc.

Per a pinsos i tota mena de productes
Matxucadores, Molins, etc.

Molí Patentat
Royal-Triumph

USINES SCHLÖESING FRERES & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600,000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septèmes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal,
pràctic i econòmic de fudres, bocois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc
Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fulls dirigit-se a

J. DORGE BRAY, Via Laietana, 19 - BARCELONA

Importador exclusiu i dipositari general per a Espanya

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC

PER A TOTA MENA DE
BESTIAR - RENDEIX LA
MAJOR UTILITAT EN
L'ENGREIX I LA PRO-
DUCCIÓ DE LA LLET

ALTHEIN

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

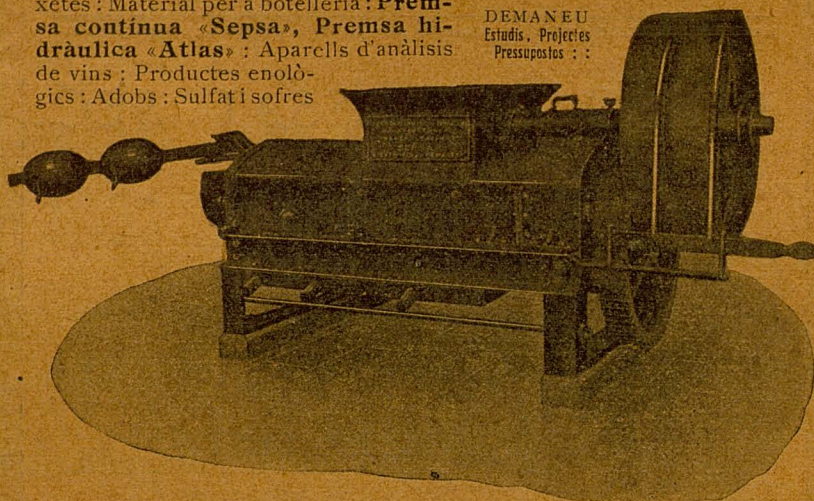
Societat Enològica del Penedès, S. A.

Trepitjadors, Premses, Bombes i tota classe de maquinària vinícola : Motors i transmissions : Mangueres, racords i aixetes : Material per a botelleria : **Prensa contínua «Sepsa», Prensa hidràulica «Atlas»** : Aparells d'anàlisi de vins : Productes enològics : Adobs : Sulfat i sofres

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursals a Reus, Criptana i Xereç de la Frontera / /

DEMANEU
Estudis, Projectes
Pressupostos : :

Bascules

Arques per a Cabals

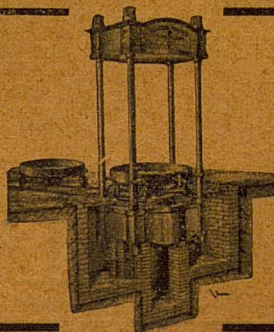
Pibernat

PARLAMENT-9-11-BARCELONA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Ingenyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calandries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA